

Kirkonpellon Pallokerho ry, toimintakertomus vuodelta 2000

KPPK:n uuden vuosituhannen ensimmäinen toimintavuosi oli seuran historiaa taaksepäin silmäiltäessä huomattavan vilkas ja vaiherikas ja kun myös menestyskin oli parempaa kuin moneen vuoteen voidaan päättäneeseen kauteen olla kaikin puolin tyytyväisiä.

Erityismaininnan ansaitsee rekisteröityjen pelaajien lukumäärä, missä saavutettiin seuran pitkän historian huipputuloksia eli kaikkiaan kentillä kirmaili 37 rekisteröityä ja muutama rekisteröimätönkin kirkonpeltolainen.

Harjoitukset aloitettiin yllättävän aikaisin eli jo maaliskuussa aloimme pitää treenejä Itäkeskuksen ilmaisella kentällä, missä kävi porukkaa aivan kiitettävästi - toistakymmentä pelaajaa per kerta. Jälleen kerran kävi kuitenkin sitten niin, että kesäkuun puoliväliin mennessä oli puhti treeneistä poissa, mihin osittain kyllä vaikutti aika tiivis ottelutahti, sillä olihan joukkueillamme keskimäärin yhteensä kaksi ottelua viikossa. Yhteensä ykkönen pelasi 14 matsia ja ikämiehet 12 ottelua.

Ykkösjoukkue oli saanut menneelle kaudelle muutamia vahvistuksia ja odotukset olivat melko korkealla. Ensimmäiseen otteluun olikin sitten niin kova tunku, että kahdeksantoista kokoonpanopelaajan paikat täytettiin tuota pikaa ja Saaren Matin oli jäätävä verryttelyasusta huolimatta kentän laidalle vilttiketjuun. Ottelu päättyi lupauksia herättävästi voittoomme 2 - 1 ja niin vain kävi, että keväällä olimme sarjataulukossa melko lähellä sarjakärkeä jopa viidennen divisioonan alkaessa uhkaavasti häämöttää. Tosin kevätkierrukseen mahtui 0 - 6 murskatappiokin tulisille Vatansporin turkkilaisille. Pelaajamäärä alkoi sitten pikkuhiljaa tasaantua ja muutamassa matsissa alkoi pelaajista ilmeisesti olla jopa pulaa. Myöskin tulokset tasoittuivat sarjan loppua kohden mutta kaikkiaan saavutimme 15 joukkueen sarjassa kunniakkaan kuudennen sijan maalieromme ollessa melko ihmeellinen 18 - 23. Maalintekijäkuninkaaksi leivottiin vain muutamaan otteluun ehtinyt Jan Westerling kuudella maalilla toisen tulokkaan Jani Penttisen päästessä neljällä maalillaan kakkoseksi. Kausi antoi kuitenkin selvän lupauksen siitä, että kuudennen divisioonan paikkamme alkaa pikku hiljaa vakiintua pysyväksi.

Ikämiehet aloittivat kauden surkeasti: ensimmäiseen peliin oli saatu hommattua paikalle vain seitsemän ukkoa ja se päättyi luonnollisesti 0 - 5 tappioomme. Samoin huonoin enteinkin alkoi myös syyskierron tappiomme ollessa 0 - 8 ja pelaajia oli paikalla 8 - 9. Muissa otteluissa sen sijaan onneksi oli paikalla riittävästi väkeä, ei kuitenkaan missään tilanteessa liikaa pelaajia! Ja kun pelureita sitten oli kentällä, saimme myös aikaan tuloksia: voitimme yhteensä 12:sta ottelusta kolmasosan eli neljä ja sijoituimme keväällä viidensiksi, syyskierroksella peräti neljänsiksi kuuden joukkueen lohossa. Yhteinen maaliero oli tosin melko tavanomainen 16 - 40. Mutta nuo neljä voittoa - joista muutama oli aivan selkeä - osoittavat, että eteenpäinmenoa ja kehitystä on porukassamme selvästi tapahtunut ja alamme päästä pois heittopussin maineesta ikämiesten keskikastin joukkueeksi. Eniten maaleja tehtiin toisen kerran peräkkäin Jarmo Hyytinen kolmella kappaleella. Mainittakoon myös käyttämämme tanskalaisvahvistus Jesper, joka teki kaksi kassia ja oli selvä vahvistus niissä kahdessa ottelussa, missä oli mukana.

Sitten onkin vuorossa toimintakertomusten murheenkryyni eli tällä kertaa lyhyt raportti Aikapojat-ottelusta. Nimittäin jo kuudennen kerran peräkkäin saimme turpaamme ja tällä kertaa Helsingissä pelatun ottelun loppunumeroissa 0 - 7 ei todellakaan ole mitään selittelemistä! Ne asettavat itse asiassa koko tällaisten ystävyysotteluiden järjestämisen kyseenalaiseksi, koska tällainen pelaaminen ei todellakaan ole enää hauskaa. Mitä asian suhteen voidaan sitten tehdä? Yksi mahdollisuus on lopettaa ottelut tykkänään ja kokoontua

muuten vaan ryyppäämään, eipähän tulisi edes hiki. Koska kuitenkin asetamme urheilullisuuden etusijalle, ei meillä todellakaan ole muuta mahdollisuutta kuin keskittää kaikki voimamme seuraavaan Lapuan reissuun, hommata mukaan myös ykkösjoukkueen parhaita pelaajia ja yksinkertaisesti hakea pokaali takaisin Stadiin!

Lopuksi tahdon lausua kiitoksen sanat kaikille toiminnassamme kuluneella kaudella mukana olleille: pienistä puutteista huolimatta vuosi on ollut seuramme historian parhaimpia kautta aikojen ja siitä on hyvä jatkaa samalla vauhdilla seuran 25-vuotisjuhlavuoteen 2001!

Muistiin merkinnyt sihteeri Ari Latomäki